

Λάβρον, Ἡπειρ, Ἐνδυμήσης καὶ Ἐπιγραφαί
Ἡπειρωτ. Χρον. 12 (1937), σ. 126.

Σεραφεῖμ
(ἡγούμενος) βαί.

Υπὸ Λάβρον, ἔνθ' ἀνωτ., ἀναφέρονται αἱ κατωτέρω ἐπιγραφαί:
« Ἐν τῇ μονῇ τοῦ Προφήτου Ἡλία Βίτους [ἥτις ἀνηγέρθη τῷ 1668] :

Α' Ἐπὶ τοῦ ἀργυροῦ καλύμματος τῆς ἀργυροτεύτου θήκης τῶν
ἀγίων λειψάνων, ἥτις φέρει κομψὰς ἀναγλύφους παραστάσεις ἀγίων, διακε-
φαλαίων θυσαντιακῶν ρυθμῶν γραμμάτων εἶναι ἐσχαλιόμενα κα' ἔξως:

« Ἀνεκαυρίσθη δ' παρούσα θήκη τῶν ἀγίων λειψάνων τῆς ιερᾶς καὶ
σεβασμίας μονῆς ἐ' ὀνόματι τοῦ ἀγίου ἐνδόξου προφήτου Ἡλίου τοῦ θεοβίτου
ἐν κώμῃς βεΐτσα διὰ συνδρομῆς καὶ δαπάνης τοῦ πανθεσιωτάτου ἐν ἱε-
ρομοναχίῳ καὶ καθηγουμένου τῆς αὐλῆς κυροῦ Σεραφεῖμ διὰ χειρὸς δέ Νικο-
λαίου καὶ Δημητρίου αὐταδέλφων ἐν Καλλαρυζῶν 1790 Ἀγνύτου 15 ».

Ἐπὶ δὲ τῷ παλάμῃς ὡς ἐν τῇ δόμῃ ταύτῃ ἀργυροκαλύπτου χειρός
τοῦ Ἀγίου Λώδουτος διὰ θυξαναίων κεφαλαίων:

« Λείψανον τοῦ ἁγίου Λώδουτος ὅπερ κατὰ τὸ 1733 Δεκεμβρίου 20 ἀ-
φιερῶθη παρὰ Ραφαήλ ἐπισκόπου Δρυϊτον πόλεως καὶ Ἀργυροκάστρου ἐν
τῷ μοναστηρίῳ τοῦ Προφήτου Ἡλίου ἐν κώμῃς Βεϊτζά ».

Περὶ δὲ τῷ ὡς εἰδόνι δόμῃς ἐξ ἀργύρου κατεσκευασμένον, περιεχοίσης
ἕτερον ἅγιον λείψανον:

« Μνησθε κύριε τοῦ δούλου σου Γεωργίου Μαρίνου. Ἀπὸ τοῦ οπι-
σθεν μέρους τῆς τιμῆας κεφαλῆς τοῦ Προδρόμου σωμα κρεατοῦ ».

καὶ ὑποκίτω τῷ κυκλοειδὲς θέσεως τῷ δόμῃς;

« Ἀπὸ τοῦ εμπροσθεν μέρους, τῷ κεφαλῇς δεξιᾷ τοῦ ἱγουν. μέρους τοῦ
σημείου Προδρόμου ».

Ἐν τῷ παρεκκλησίῳ τοῦ αὐτοῦ Προφήτου Ἡλίου βίβλῃς ἐπ' ὀνό-
ματι τοῦ Λωτῆρος (τῷ Ἀγίῳ Λωτῆρον) ὑπῆρχεν εἰσὶν τοῦ Χριστοῦ κατὰ
χρονολογίαι α ψ γ' (= 1703). ».